

НЕДѢЛА ТРЕТА ОТЪ ПОСТЫТЫ.

Иже во ѡше постыдѣтса менѣ, ѡ моиѹхъ словесѹхъ въ родѣ семѹхъ прелюбодѣйнемѹхъ, ѡ грѣшнемѹхъ, ѡ сынѹхъ человѣческихѹхъ постыдѣтса егѡ, егда прїидетѹ въ славу ѡтца своего со ѡггелы свѣтлыми.

(Марк. гл. 8, 48.)

ЗА ДѢТО ЧЕ ЧЕЛОВѢЧЕСКАТА СОВѢСТЬ ПРАВИ ОБВИНЕНІЕТО, И ОЖЖЕНІЕТО, А ПРАВОСЪДИЕТО БОЖІЕ СЪДЪТЬ, И ОТМЪЩЕНІЕТО.

О сѣде! о дѡше! тѣѡ изыкахѹ азѹ, съ въздыханіе, и слѣзы, когато преговорихѹ словото на второто Хрїстово пришествіе. И какѹ да сѡ не смѣтѣж? какѹ да сѡ не ѹбож? когато размыслѣж, че има да дойде единѹ часѹ, въ който азѹ ще чюж вътрѣ въ гроба гласа на една трѣва, и тойзи гласѹ ще бѣде Божїй гласѹ, който мѡ зове на сѣдѹ; че ще възкреснѣж облеченѹ въ първата си плѣтъ, че ще дѣржѣж една книга, която ще бѣде самата ми съвѣсть, и въ неѡ ще бѣдѣтъ написаны едно по-одно колкото съмѣ сторилѹ, и колкото съмѣ помыслилѹ, и колкото съмѣ рѣкълѹ презѹ сичкото теченіе на живота си. Че за сичкыты тыѡ ще дамѹ тѣнка съетѣ безѹ никакѹвѹ отговорѹ, или извиненіе. Че свидѣтеліе ще ми бѣдѣтъ небето, и земѡта; сѣдникѹ ще ми бѣде единѹ Богѹ сичкыатѹ правосѣдіе безѹ ни едно милосѣрдіе; сичкыатѹ гнѣвъ безѹ ни една милость; и сѣдѣтъ ми ще сѡ свѣрши съ едно изреченіе или на вѣчна жизнь въ раѡ, или на вѣчна мѣка въ Адѹ.

О сѣде! о дѡше! не чѡкайте прочее, о Хрїстіене, да чюете днесѹ отѹ мене словото на второто пришествіе Хрїстово съ описаніе на обстоятелствата, които го придрѣжаватѹ, и да ви представѣж или скончаніе на вѣка, или распорѣжданіе на сѣдилището, или трепетѣтъ на сѣдимыты, или великолѣпіе на сѣдника, тыѡ сичкыты гы сѣдѣшѣте често отѹ свѣщенныты церковны книги. Язѹ сѡ качихѹ днесѹ на тойзи свѣщенѹ ѡмѡнѹ, за да вы накарамѹ да дойдете въ онова